

I – PAST

LETO – DEŇ

Prázdna obývačka v patricijskej vile v jednej z lukratívnejších štvrtí na predmestí Kodane. Tých zopár kusov nábytku, ktoré sa tam nachádzajú, je zakrytých plachtami. Pohovka. Stolička. Klavír. Anna stojí uprostred miestnosti a rozhliada sa. Erik schádza po schodoch.

ERIK

Neviem, či to je až taký dobrý nápad. Vlastne je to od neho zlomyseľné, že mi dom odkázal v závete.

ANNA

Je mŕtvy. Nehovor o ňom stále v zlom!

ERIK

Ozaj, rozprával som ti niekedy o svojom kufri?

ANNA

Čo?

ERIK

O svojom kufri!

ANNA

Akom kufri?

XVI – TAGE-SONG

JAR – DEŇ

Virgil sedí pri stole a nevie, čo by mal zahrať na gitare. Sedí len tak a čaká, či sa niečo bude diať. Vojde Ditte. S tou nie je ktovieaká zába-va. Po chvíli vojde Mona. Virgil pozdraví, ale odozva je takmer nijaká. Mona sa odoberie čosi hľadať do kuchyne.

MONA

To už nemáme žiadnu bazovú malinovku bez bubliniek?

Ditte prevráti oči.

DITTE

Pozri sa do tej skrinky pod drezom.

MONA

Podráždene

Vyzerám ako niekto, kto by sa tam najprv nepozrel? Teda podľa teba?

DITTE

Podráždene

Nie. Len som si nebola istá, či si sa už pozrela.

MONA

Ja len nerozumiem, že sa niečo jednoducho vypije bez toho, aby sa bral ohľad na to, ako sa veci majú. Domáca baza, bez bubliniek,

ERIK

O to sa nestrachujte. Ved'len vybehneme a pozrieme sa naň.

*Usmeje sa na Emmu. Ona mu opätuje úsmev.
Pauza. Ole zdvihne zrak.*

OLE

Mona, čo si myslíš o tom, že Američania odchádzajú z Vietnamu?

MONA

*Prekvapene
Odchádzajú?*

Všetci sa rozosmejú.

OLE

Ironicky
Áno. Podľa teba, osobne, je to dobré rozhodnutie?

MONA

Jasné. Ak majú chuť odísť, je to úplne okej.

*Mona sa smeje svojím zvonivým smiechom,
pričom ani nevie, na čom.*

BLACK – KONIEC